

Ode an Axel

Column

Achtergrond - 11 maart 2011

Van de Duitsers heb je pas gewonnen, als ze met de bus de stad uit zijn. In de sportwereld staan Duitsers bekend om last-minute overwinningen, in de Europese politiek meer voor last-minute meebuigen. Nu voor de Europese schuldencrisis de maand van de waarheid is begonnen en het einde van het crisismanagement nadert, lijkt één Duitser toch nog een onverwachte overwinning te kunnen vieren: Axel Weber.

Lange tijd gold Bundesbankvoorzitter Weber als wisselgeld voor bondskanselier Angela Merkel in de Europese koehandel over de schuldencrisis. Een Duitser aan het hoofd van de Europese Centrale Bank zou de Duitse toegeeflijkheid - meer hulp aan de noodlijdende landen in de periferie van de eurozone - voor de Duitse kiezers verteerbaar maken. Een koehandel die Weber niet beviel. Hij was voorstander van een inhoudelijk strengere lijn dan die van Merkel en wilde zich niet voor haar karretje laten spannen. De man en de (symbool)functie stemden niet overeen. Het einde van het verhaal met het afscheid van Weber is bekend. De ironie van de geschiedenis is nu dat juist zijn vertrek het mogelijk maakt dat het 'nieuwe' Europa steeds meer op het Europa van Weber gaat lijken.

Ter geheugensteun: sinds de Griekse redding viel Axel Weber op met zijn kritiek op het opkopen van staatsobligaties door de ECB. Hij was voorstander van een verhoging van het tijdelijke noodfonds, vroeg meer aandacht voor schuldenreductie in de nieuwe begrotingsregels met automatische sancties en hij eiste een automatische schuldenherstructurering als onderdeel van het nieuwe permanente stabiliteitsmechanisme. Dat de ECB-rente veel te laag was, hoeft hier bijna niet te worden vermeld.

Een kijk in de glazen bol geeft een interessant beeld. Over ruim één maand en na de twee Europese tops van maart zullen we nog niet in Axelland zitten. Maar ja, als het een beetje meezit, krijgt Weber toch nog gelijk en heeft de ECB de rente al verhoogd, is het noodfonds verhoogd, willen noch de ECB noch de Europese regeringsleiders Europese staatsobligaties kopen, is Merkels plan om Europa meer Duits te maken een tandenloze papieren tijger geworden en gaat het Europees Parlement aan de slag om het slappe compromis over de nieuwe begrotingsregels

aan te scherpen. Alleen schuldenherstructurering zal ook dan nog een taboe zijn. Het zal een magere troost zijn voor Axel Weber. Hij hád niet alleen gelijk, hij gaat ook gelijk krijgen. In Duitsland is Weber al bijna in de vergetelheid geraakt. Een andere gevallen held stal de show: Karl-Theodor zu Guttenberg. Veel stemmen in Duitsland hopen op een politieke comeback van zu Guttenberg. Er waren zelfs pro-Guttenberg-betogingen op straat. Waar zijn de eerste betogingen voor een Weber-comeback?

Carsten Brzeski is Senior Economist bij ING in België voor de Eurozone en Duitsland en schrijft regelmatig in Nederlandse en internationale media. Deze column is met toestemming overgenomen uit de Belgische krant De Tijd.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/2932/ode-an-axel>